

מ"ת 3842/04/17 - חסאן ג'בארין נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

מ"ת 3842-04-17 מדינת ישראל נ' ג'בארין
תיק חיצוני: 163196/2017

בפני	כבוד השופט טל פרי
מבקש	חסאן ג'בארין
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

מונחת לפני בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצר במסגרתה, עותר המבקש, להקלה בתנאי מעצר הבית כך שיוכל להמשיך בריצוי עבודות שירות אשר נגזרו עליו בתיק קודם .

מבוא :

כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה בפסילה , עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף אשר פקע בשנת 2008 , נהיגה ללא ביטוח ושימוש בפלאפון בעת שהרכב בתנועה.

בגין ביצוע העבירות, המפורטות לעיל, נעצר המבקש וביום 18.4.17 הוגש נגדו כתב אישום אשר בצדו הונחה בקשה למעצרו עד תום ההליכים.

בדיון בבקשת המעצר, אשר התקיים ביום 18.4.17, עתרה המשיבה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים. במהלך הדיון הציג ב"כ המבקש חלופת מעצר ואולם, לאור מהות המפקחים אשר הוצגו ולאור עמדת בית המשפט באשר לטיבם, נדחה הדיון ליום 19.4.17 על מנת שתומצאנה חלופה ראויה.

בהחלטה מיום 19.4.17 קבעתי קיומן של ראיות לכאורה, כאשר למעשה לא קמה מחלוקת בין הצדדים לעניין קיומן של אלה. עוד קבעתי כי קיימת עילת מעצר לנוכח מסוכנותו של המבקש ואולם בסופו של יום, ולאחר שמיעת מפקחים פוטנציאליים, רבים, שוחרר המבקש למעצר בית מלא בפיקוח 5 מפקחים, הפקדת מזומן בסך 10,000 ₪, ערבות

עמוד 1

עצמית, ערבויות צד ג' ועוד.

על החלטה זו לא הוגש ערר מטעם מי מהצדדים.

בתאריך 3.5.17 הגיש המבקש, באמצעות בא כוחו, בקשה דחופה לשינוי בתנאי מעצר או בשמה הנכון יותר, בקשה לעיון חוזר ובה עותר הוא כי בית המשפט יתיר למבקש לרצות יתרת מאסר בעבודות שירות אשר נגזרו על המבקש בתיק קודם.

המשיבה התנגדה לבקשה והתיק נקבע לדיון .

בדיון אשר התקיים ביום 16.5.17 טען ב"כ המבקש כי למבקש נותרה יתרה של 50 ימים לריצוי עבודות השירות ונימק טען כי המבקש לא סיים עבודות השירות בשל היעדרויות שנבעו ממחלות וחגים.

ב"כ המשיבה התנגד לבקשה והדיון נדחה, פעם נוספת, על מנת שיומצאו אסמכתאות באשר ליתרת ימי המאסר לריצוי בפועל .

מהודעת הממונה על עבודות השירות, אשר התקבלה ביום 17.5.17 עולה כי למבקש נותרו 56 ימים נטו לריצוי עבודות השירות , דהיינו, תקופה של קרוב ל- 3 חודשים (ברוטו) אותם עליו לרצות.

דיון והכרעה

סעיף 52 (א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 קובע :

(א) עצור, משוחרר בערובה או תובע רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר, בענין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה.

דומה שאין חולק כי שתי העילות הראשונות אינן מתקיימות במקרה דנן. העובדה כי על המבקש נגזרו עבודות שירות הייתה ידועה היטב ואינה בגדר עובדה שהתגלתה או נסיבה שהשתנתה. ההיפך הוא הנכון. מדובר בנסיבה מחמירה ולא מקלה שכן המבקש נדון ביום 29.2.16 למאסר בפועל למשך 6 חודשים מאחורי סורג ובריאח ולפסילה בפועל לתקופה של 29 חודשים ולמאסר על תנאי למשך 6 חודשים בנוכחותו.

המבקש ערער על החלטת בית המשפט. בתאריך 17.7.16 התקבל, חלקית, ערעורו של המבקש ובית המשפט המחוזי

קבע כי רכיב המאסר מאחורי סורג ובריה יומר למאסר בדרך של עבודות שירות כאשר מועד תחילת ריצוי המאסר נקבע ליום 26.10.16.

בית המשפט המחוזי אף ציין כי יוטל על המבקש צו מבחן למשך שנה והמבקש הזהיר כי **"במידה שלא יעמוד בתנאי צו המבחן או יבצע עבירה נוספת בתקופת המבחן והצו יופקע, אזי, יהיה צפוי לגזירת דינו מחדש, לחומרה"**. (הדגשה שלי- ט"פ) (ראה עפ"ת 21722-04-16 עמ' 6 ש' 23-24).

המבקש הוסיף חטא על פשע ולא התמיד בריצוי עבודות השירות שכן, הוצגו דוחות המעידים על היעדרויות רבות. בחודש דצמבר (9 ימי היעדרות) בחודש ינואר (5 ימי היעדרות) בחודש פברואר (10 ימי היעדרות) בחודש מרץ (15 ימי היעדרות) בחודש אפריל (נעדר מספר ימים עד אשר נעצר בתיק זה).

המבקש הציג מסמך מרופא שיניים, מסמך אשר נרשם אך ביום 16.5.17 ממנו עולה כי המבקש סובל מבעיות שיניים ולפיכך, היה בחופשת מחלה ובטיפול שיניים תקופה ממושכת הכוללת 23 טיפולים (בפרק זמן כמעט רצוף) בגין נעדר, כך לדבריו, מעבודות השירות.

לא הוצג כל אישור מהממונה לעניין היעדרויות מרובות אלה, לא הוצג כל אישור כי נעשתה פנייה לממונה לקבלת הסכמתו להיעדרות, טרם ההיעדרויות המרובות, וכל אשר הוצג הינו אישור מחלה מקופת החולים בגין 5 ימי מחלה מתאריך 26.3.17 - 30.3.17 (וגם אישור זה אינו בתוקף עבור מוסדות משפטיים...).

מדובר במבקש הנוהג משנת 92' ולחובתו **80 הרשעות קודמות**. לרבות הרשעות קודמות זהות, לאחר שפקע רישיון נהיגתו.

בשנת 2012 הורשע בגין עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף ונדון למאסר על תנאי ולפסילה ארוכה בפועל.

בשנת 2011 הורשע בעבירה נוספת של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף וכך גם בשנת 2010, 2009 ועוד.

מאחר וקבעתי כי הנאשם כלל לא עומד בתנאי הסף של שתי העילות הראשונות המקימות זכות לעיון חוזר בהחלטה, נותר לבדוק את העילה השלישית שהינה חלופת הזמן.

עילת חלופת הזמן, תיבחן אף היא ביחס למכלול הנסיבות בתיק.

מדובר בהחלטה אשר ניתנה אך ביום 19.4.17. דהיינו, המבקש מצוי כחודש בתנאי מעצר בית. טרם יבשה הדיו על ההחלטה והוגשה בקשה זו. ברור לכל בר בי רב כי אין מדובר בתקופה המוכרת בפסיקה כעונה להגדרת "חלופת הזמן".

המבקש הרהיב עוז ובעודו מבצע עבודות שירות בגין הרשעתו בעבירות זהות לעבירות בהן הורשע בתיק זה, נהג ברכב פעם נוספת. במעשיו אלה שמט המבקש את האמון אשר ניתן בו על ידי בית המשפט ומכאן שאין כל מקום להקל בתנאי

מעצרו. מדובר במי שמסוכנותו נותרה גבוהה, גם כיום, בחלוף כחודש ימים, ואין כל מקום לשקול הקלה בתנאי מעצרו.

כפי שכבר נפסק, למבקש אין זכות קנויה לבצע את עונש עבודות השירות שנגזרו עליו בתיק קודם. ההיפך הוא הנכון. דומה כי ההליך הנכון הינו הפקעת עבודות השירות וצו המבחן, אך אין בדעתי לנקוט צד בעניין זה שכן הדבר תלוי בהחלטת גורמים אחרים ואינו מסור להחלטתי.

בע"מ (מרכז) 24861-05-19 יעקב אליהו נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (23.5.13) אשר נסיבותיו דומות למקרה דנן, קבע כב' הש' דותן:

"צדק גם בית משפט קמא בכך שקבע שאין מדובר בשינוי נסיבות. העורר היה אמור להתחיל את ביצוע עבודות השירות בתאריך 21.12.12. הנהיגה שבה נתפס נוהג ללא רישיון וללא ביטוח וכשהוא פסול לנהיגה הייתה ביום 23.12.12.....כאשר ביצע את העבירה נשוא תיק זה, היה עליו לדעת שאם ייתפס וייעצר, הרי יימנע ממנו לבצע עבודות שירות..."

בבש"פ 1782/13 ראני חלייחל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (10.3.13) קבע כב' הש' רובינשטיין:

יסודה של הבקשה בעובדה, כי המעשים המיוחסים למבקש נעשו בזמן שהלה היה בתקופת ביצוע עבודות שירות, שנגזרו עליו בתיק אחר. סבורני, כבית המשפט המחוזי, שעובדה זו - המלמדת על הקושי במתן אמון במבקש - נזקפת לחובתו דווקא (ראו בבש"פ 10801/04 בן חמו נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 5.12.04); בבש"פ 9089/11 עזרא נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 25.12.11)). גם אם - כטענת המבקש - פועל יוצא של דחיית הבקשה להקלה בתנאי מעצר הבית הוא הפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת העונש במאסר, מה שכמובן איני מביע כל דעה לגביו והוא תלוי בהחלטות ובנסיבות שמחוץ לתיק זה, אין למבקש להלין בעניין זה אלא על עצמו

סוף דבר

מכל האמור לעיל החלטתי לדחות את הבקשה להקלה בתנאי מעצר הבית.

ההחלטה תועבר לצדדים על ידי המזכירות.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"ו אייר תשע"ז, 22 מאי 2017, בהעדר הצדדים.